

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616204730
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8616204730.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Mariany Muranskej a JUDr. Diany Vlčkovej žalobcu: N. G., nar. XX.X.XXXX, bytom Ľ. Z. XXX/X, XXX XX A., štátny občan SR, zastúpený Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému Endepro, s.r.o. v likvidácii (predtým Provident Financial, s.r.o.), so sídlom Mlynské nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpený advokátskou kanceláriou De minimis, spol. s r.o., Lovinského 22, 811 09 Bratislava, IČO: 36 868 949, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 3C/125/2016-109 zo dňa 2.3.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol, že žalovaný je povinný pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi zložiť do úschovy na Okresnom súde Prešov peňažnú sumu vo výške 810,- Eur do 7 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil potrebou vydania neodkladného opatrenia po oboznámení sa s dôvodmi žaloby a predbežnou prieskumou obsahu Zmluvy spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.5.2012, súd konštatuje žalobca osvedčil v dostatočnej miere na účely rozhodovania o neodkladnom opatrení dôvodnosť a trvanie žalovaného nároku. Listinné dôkazy podporujú tvrdenie žalobcu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti stanovené v ustanovení § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo by malo za následok vyplývajúci z ustanovenia § 11 ods. 1 predmetného zákona, t. j. nutnosť považovať daný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Za daného stavu súd považoval predložené listinné dôkazy a žalobcom uvádzané tvrdenie o absencii obligatórnych náležitostí v spotrebiteľskej zmluve a prítomnosti neprijateľných zmluvných podmienok v zmluvných dojednaniach spotrebiteľa s dodávateľom za dostatočné na účely posúdenia dôvodnosti a trvania nároku pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia. Súd zároveň opätovne poukazuje na dočasný charakter neodkladného opatrenia, keďže až v rozhodnutí vo veci samej budú s konečnou platnosťou vyriešené otázky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, priznania žalovaného nároku a určenia zmluvných podmienok za neprijateľné.

3. V súvislosti so skutočnosťami, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia súd uvádza aj, že žalovaný poskytol oficiálne vyjadrenie, podľa ktorého „Od 18. decembra 2015 vzhľadom k legislatívnym zmenám týkajúcich sa poskytovania spotrebiteľských úverov pozastavil poskytovanie nových úverov. Po dôkladnom posúdení dopadu zmien na jeho podnikanie sa rozhodol ukončiť poskytovanie úverov do domácností prostredníctvom obchodných zástupcov na Slovensku a neponúkať ďalej ani úver na účet. Provident bude naďalej poskytovať servis svojim súčasným zákazníkom a bude vyberať splátky úverov na základe zmluvných záväzkov“. Toto vyhlásenie bolo poskytnuté ako oficiálne autorizované vyhlásenie samotného žalovaného pre médiá a je zverejnené aj na webovej stránke žalovaného.

4. Z vyššie uvedeného stanoviska samotného žalovaného, ako aj zo všetkých listín predložených žalobcom vyplýva, že žalovaný doposiaľ ako obchodná spoločnosť síce nezanikol, avšak z verejne

dostupných informácií je známe, že sú pravdivé tvrdenia žalobcu, že žalovaný pozastavil a výrazne obmedzil svoju činnosť, v súčasnosti žiadne nové úvery či pôžičky neposkytuje, zrušil všetky svoje obchodné pobočky, nevykonáva svoju činnosť prostredníctvom obchodných zástupcov, ktoré skutočnosti môžu dôvodne vyvolávať u žalobcu obavy v súvislosti s budúcim výkonom a vymožiteľnosťou žalovaného nároku. Z predloženej výročnej správy žalovaného za rok 2016 vyplýva, že vlastné imanie žalovaného je vo výrazne v záporných hodnotách a to - 16 205 010 Eur, pričom z výpisu z obchodného registra vyplýva, že zapísaná súhrnná výška splateného vkladu spoločníkov žalovaného je len v sume 6 155 802,20 Eur, z čoho je zrejmé, že záporné vlastné imanie spoločnosti vysoko prevyšuje hodnotu základného imania spoločnosti.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené súd uzatvára, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v dostatočnej miere preukázal opodstatnenosť nariadenia neodkladného opatrenia a uviedol konkrétne skutočnosti vyvolávajúce oprávnenú obavu, že exekúcie bude ohrozená. Nariadené neodkladné opatrenie je opatrením dočasným, právne vzťahy medzi stranami nerieši definitívne, ale len predbežne poskytuje ochranu žalobcovi pred možnými a najmä aj reálne hroziacimi nepriaznivými následkami, ktorým nasvedčujú doposiaľ známe okolnosti týkajúce sa aktuálnych majetkových pomerov žalovaného, ako aj jeho podnikateľskej činnosti. Nariadené neodkladné opatrenie tak nepredstavuje ani neprímeraný a ani bezdôvodný zásah do práv žalovaného, požiadavka vyváženosti dočasnej úpravy pomerov strán tak zostáva zachovaná. Zistené okolnosti prípadu teda nevyvolávajú žiadne pochybnosti o dôvodnosti potreby zásahu súdu v podobe dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu.

6. Právne zdôvodnil svoje rozhodnutie ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 a § 329 ods. 1 CSP.

7. Žalovaný v odvolaní proti výroku, ktorým bolo návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne vyhovieť namietal, že nebolo preukázané splnenie podmienok podľa ust. § 324 ods. 3 CSP. Podľa uvedeného ustanovenia neodkladné opatrenie možno nariadiť iba za podmienky, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. V tomto smere sa súd uspokojil s tvrdením žalobcu a s tým, že sám žalovaný nevlastní žiadnu nehnuteľnosť. Súd však nezohľadnil, že záložné právo, ktoré možno zriadiť zabezpečovacím opatrením (§ 343 ods. 1 CSP) možno zriadiť nielen k nehnuteľnostiam, ale aj iným majetkovým hodnotám. S tým sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, hoci je z verejne dostupnej účtovnej závierky žalovaného za rok 2016 (a čoskoro bude zverejnená závierka za rok 2017) zrejmé, že žalovaný majetok má.

8. Pokiaľ ide o tvrdenie, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, v skutočnosti žiadna taká obava neexistuje. Napadnuté uznesenie neodkazuje na žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval skutočnú odôvodniteľnú obavu z toho, že údajná exekúcia žalobcu by (v prípade úspechu žalobcu v konaní o veci samej) mohla byť ohrozená. Žalovaný nie je v úpadku, pretože nie je platobne neschopný a nie je ani predĺžený. Na preukázanie týchto skutočností žalovaný poukázal na svoju riadnu individuálnu účtovnú závierku za rok 2016, z ktorej vyplýva niekoľko rozhodných skutočností:

- žalovaný rozhodne nie je predĺžený pretože ku koncu účtovného obdobia 2016 hodnota majetku žalovaného bola spolu v sume 43 981 745 eur a hodnota všetkých záväzkov žalovaného v sume 25 286 259 eur (v záväzkoch sú pritom zahrnuté aj napríklad vytvorené krátkodobé rezervy v sume 6 805 829 eur a podobne);

- žalovanému sa ekonomicky darí, keďže žalovaný ku koncu účtovného obdobia 2016 dosiahol zisk v sume 11 956 972 eur ;

- žalovaný má aj dlhodobý hmotný majetok (vrátane stavieb, hnutelných vecí a podobne) ocenený ku koncu účtovného obdobia 2016 v sume 3 055 659 eur; žalovaný tiež mal ku koncu účtovného obdobia 2016 len na účtoch v bankách sumu: 5 678 394 eur;

9. Obdobné ukazovatele budú zrejmé aj z individuálnej účtovnej závierky za rok 2017, ktorá bude publikovaná v najbližších dňoch. Žalovaný považoval prinajmenšom za absurdné nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie, že by údajne mohla byť ohrozená exekúcia žalovanej pohľadávky rádovo v sume 49,50 eur, čoho dôkazom je riadna individuálna účtovná závierka žalovaného za rok 2016.

10. Žalovaný ďalej namietal, že je dcérskou spoločnosťou britskej spoločnosti International Personal Finance Investments Limited pôsobiacou (nerátajúc Slovenskú republiku) v 12-tich štátoch a radiacou sa nadštandardnými etickými kódexmi, ktorá svoju históriu odvodzuje ešte z roku 1880. Akcie menovaného spoločníka žalovaného sú kótované na Londýnskej burze (London Stock Exchange, vid. www.londonstockexchange.com) a pre reputáciu celej obchodnej skupiny je neprípustné, aby sa žalovaný voči plneniu prípadných dlhov tretích osôb dopustil akéhokoľvek konania vedúceho k neplneniu záväzkov. Pre žalovaného je preto zachovanie dobrej povesti dôležité. Žalovaný zo svojej činnosti nikdy nedal žalobcovi a napokon ani verejnosti žiaden dôvod domnievať sa, že by žalovaný mal v

úmysle neplniť svoje záväzky riadne a včas (žalobca nemá žiaden dôkaz, že by si niektorý svoj záväzok žalovaný nespĺnil riadne alebo včas). Práve naopak, žalovaný si všetky svoje splatné záväzky riadne a včas plní. Žalovaný vyššie poukázal na skutočnosť, že má aj dlhodobý hmotný majetok. Žalobca neosvedčil, že by žalovaný reálne vykonával akékoľvek úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku. Žalovaný žiadne úkony smerujúce k znižovaniu hodnoty jeho majetku nevykonáva. V účtovnom období roku 2016 dosiahol zisk takmer 12 miliónov EUR, teda žalovaný zvyšuje hodnotu svojho majetku. Žalovaný neukončil podnikanie na území Slovenskej republiky, pričom v tomto smere nemá žiadnu právnu relevanciu, že žalovaný zracionalizoval svoje predmety podnikania, znížil počet konateľov na zákonné minimum a zrušil dozornú radu, pretože jej existencia nie je zákonnou podmienkou. Uvedené zmeny nemajú nijaký vplyv na majetkovú situáciu žalovaného a ani súd nijako nevysvetľuje aká je príčinná súvislosť medzi uvedenými zmenami a potrebou nariadiť neodkladné opatrenie. Je pravdou, že žalovaný ukončil podnikanie v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, ale to samo o sebe nemá nič spoločné s majetkovou situáciou žalovaného. Uvedené však nemožno interpretovať tak, že by žalovaný ďalej nevykonával danú činnosť, pretože naďalej si plní všetky svoje povinnosti vyplývajúce z doposiaľ uzavretých zmluvných vzťahov, ako aj ostatné svoje povinnosti pre neho vyplývajúce z príslušných právnych predpisov. Ak by malo dôjsť k zrušeniu žalovaného a k likvidácii žalovaného, niet žiadnej zámienky predpokladať, že žalovaný chcel žalobcu ako veriteľa akokoľvek ukrátiť. Žalobcovi by sa v takom prípade poskytlo zodpovedajúce zabezpečenie. Podľa ust. § 75 ods. 3 a 4 Obchodného zákonníka spoločníkom žalovaného nemožno poskytnúť plnenie z dôvodov ich nároku na podiel na likvidačnom zostatku skôr, než sú uspokojené nároky všetkých známych veriteľov žalovaného, pričom ak je pohľadávka sporná, môže sa rozdeliť likvidačný zostatok, len ak sa veriteľovi poskytlo zodpovedajúce zabezpečenie. Súd prvej inštancie svoju obavu odôvodňuje celkom nespôsobilým argumentom, a to údajným postupovaním pohľadávok žalovaného voči svojim klientom na iné subjekty (KRUK). Žalovaný v rámci svojej bežnej podnikateľskej činnosti postúpil aj niektoré svoje inak nevyhnutelné pohľadávky. Takéto postúpenie pohľadávok je osobitne prísne regulované aj ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný pritom postupuje v súlade s príslušnými právnymi predpismi a vždy iba tak, aby tým zvýšil hodnotu svojho majetku. Takýmto postupom si zabezpečil dostatok likvidných prostriedkov aj z takých pohľadávok voči svojim klientom, ktoré sú inak prakticky nevyhnutelné. Teda za odplatu za postúpenie pohľadávok reálne zvýši hodnotu svojho majetku, nie zníži ako sa mylne domnieva žalobca. Údajne neodkladné opatrenie spĺňa aj požiadavku princípu proporcionality. Je v tomto ohľade dôležité, že právny zástupca žalobcu podal voči žalovanému veľké množstvo návrhov na nariadenie obdobných neodkladných opatrení. Pokiaľ by súdy pri takýchto hromadných podaniach bez ďalšieho vždy nariadili žalovanému skladať do úschovy sumu akú žalobcovi, súc oslobodení od súdnych poplatkov, požadujú, tak spolu by išlo o značné množstvo finančných prostriedkov, ktorých obmedzenie s ich nakladaním predstavuje už výraznú a navyše nedôvodnú ujmu na strane žalovaného. Argument súdu preto nie je úplný.

11. Napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Konkrétne súd nesprávne posúdil povinné kumulatívne splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom ani len jedna takáto podmienka splnená nebola. Pred nariadením neodkladného opatrenia bol okresný súd povinný posúdiť, či sú kumulatívne splnené tieto podmienky. Súd prvej inštancie dôvodí len tým, že je vraj daná obava z ohrozenia (hypotetickej) exekúcie. Súd v tomto prípade nesprávne posúdil splnenie tejto podmienky, nielen preto že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ale aj preto, že nesprávne právne posúdil právnu úpravu v kontexte všetkých okolností, ktoré hypoteticky vylučujú, aby pri subjekte akým je žalovaný existovala čo i len hypoteticky možnosť, že by v prípade, ak by aj žalobca bol úspešný vo veci samej, došlo k ohrozeniu následnej exekúcie. Navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav - táto podmienka splnená nie je, čiže splnenie tejto podmienky súd nesprávne právne a skutkovo posúdil, resp. ju dokonca opomenul zohľadniť. Nie je splnená podmienka, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (t. j. princíp proporcionality) - táto podmienka splnená nie je, čiže splnenie tejto podmienky o súd nesprávne právne a skutkovo posúdil. Nie je splnená podmienka, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením v zmysle § 324 ods. 3 CSP. Vzhľadom na to, že žalovaný má majetok, je možné nariadiť zabezpečovacie opatrenie podľa § 343 ods. 1 CSP.

12. Zároveň súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nijako neodôvodnil, prečo určil žalovanému zložiť do úschovy Okresného súdu práve sumu vo výške 810 eur, pričom to, že žalovaný žiadal zložiť práve túto sumu na uvedenej absencii riadneho odôvodnenia nič nemení.

13. Na základe uvedeného žiadal žalovaný, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379-381 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného dôvodné nie je.

15. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

16. Podľa § 324 ods. 2 CSP, na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

17. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že cieľom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery strán sporu, a to v prípadoch, kedy strana podávajúca návrh na takéto rozhodnutie osvedčí naliehavosť potreby takéhoto postupu odrážajúcu nemožnosť vyčkať do konečného rozhodnutia vo veci samej alebo zabezpečenie výkonu takéhoto rozhodnutia. Ide teda o rozhodnutia dočasnej povahy predpokladajúce aspoň osvedčenie danosti práva alebo osvedčenie ohrozenia tohto práva, ktoré však neprejudikuje práva a povinnosti strán sporu, a teda ani nemôže nahrádzať konečné rozhodnutie vo veci samej a poskytnúť stranám definitívnu ochranu.

20. Nárok je osvedčený vtedy, ak sa súdu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako pravdepodobný. Miera osvedčenia sa pritom riadi konkrétnou situáciou, najmä naliehavosťou tej, ktorej veci. Pri neodkladnom opatrení pritom prevláda požiadavka rýchlosti konania pred požiadavkou úplného preukázania uplatneného nároku.

21. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v danom prípade osvedčil potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania.

22. Zo spisu vyplýva, že žalobca k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojil výročnú správu Provident Financial, s.r.o., za rok končiaci sa 31.12.2016 a výpis z obchodného registra žalovaného.

23. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I. vyplýva, že u žalovaného došlo k zmene obchodného mena na Endepro, s.r.o. Bratislava a táto spoločnosť je v likvidácii. Spoločnosť zároveň, na rozdiel od spoločnosti Provident Financial, s.r.o. už nemá v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov a jediným predmetom jej činnosti sú administratívne služby.

24. Pri zrušení spoločnosti ide o splnenie určitých podmienok, ku ktorým podľa odvolacieho súdu žalovaný nepochybné smeruje. Ide o likvidáciu spoločnosti, resp. ukončenie podnikania, prevod majetku spoločnosti s ukončením zmluvných vzťahov. Vo výročnej správe žalovaného za rok 2016 sa uvádza, že spoločnosť v roku 2016 neposkytla žiadne úvery v dôsledku legislatívnych zmien v decembri roku 2015. Zmena legislatívy, ktorú prijal parlament bez konzultácií so zainteresovanými spoločnosťami v decembri 2015 zásadne zmenila právny rámec pre poskytovateľov spotrebných úverov. Spoločnosť prestala od 18.12.2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017. Táto skutočnosť ovplyvnila výsledky za rok 2015 a 2016 a tiež ovplyvní nastavenie súčasného obchodného modelu. V dôsledku obmedzenia podnikateľskej činnosti bolo počas roka 2016 zatvorených 5 regionálnych pobočiek a k 31.12. fungovalo 6 pobočiek. Od roku 2015, kedy mala spoločnosť 276 zamestnancov došlo k zníženiu ich počtu ku koncu roka 2016 na 108 zamestnancov.

25. Aj z webovej stránky spoločnosti Provident Financial, s.r.o. vyplýva oznámenie, že spoločnosť od 18.12.2015 neposkytuje spotrebiteľské úvery.

26. Súčasne z výročnej správy žalovaného vyplýva, že vlastné imanie je v zápornej hodnote, konkrétne - 16 205 010 eur, ktorého výška výrazne prevyšuje hodnotu jej základného imania podľa výpisu z obchodného registra v rozsahu 6 155 812,26 eur.

27. Žalovaný taktiež postupuje svoje pohľadávky na iné spoločnosti, nevlastní žiaden majetok, okrem finančných prostriedkov z pohľadávok voči svojim klientom, ktorých počet je neurčitý.

28. Z toho preto možno vyvodit' dôvodnosť obavy žalobcu, že súčasná obmedzená činnosť žalovaného, výsledky hospodárenia za uplynulé obdobie, ako aj jeho majetok nedávajú dostatočnú záruku budúcej vymožitelnosti jeho nároku uplatneného v tomto spore.

29. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie, že v danom prípade sú dané dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia je správny. Žalobca osvedčil, že konanie žalovaného smeruje k ukončeniu jeho podnikateľskej činnosti a aj celkové konanie žalovaného svedčí v prospech záveru, že ide o konanie, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno

výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (rozhodnutie NS SR pod sp. zn. 5Obo/144/97).

30. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie postupom podľa § 381 CSP ako vecne správne potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po skončení konania vo veci samej (§ 262 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).